

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-436

Naslov:
Hotel Potemkin

Vrijeme nastanka:
1924-1924 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
HOTEL POTEKIN
ili POSLJEDNJA URA

Tvornica: Vita-film, Wien

Režija: Ernest Vajda

Osobe: Lord Berry – Jean Angelo; Lord Cecil Brandford – Eugen Jensen; Mister Witt – Eugen Neufeld; Mabel – Wilma Banky; Profesor – Julius Strobi; Jaques – Albert Paulig; Vojvotkinja – Lillith Adams; Komorkinja - Manja Keller; Gostioničar: Karl Gotz; Gosti – Julius Szoreghi, Karl Grunwald, Karl Stand

Zalud su se trudili da uvjere mladog lorda Berrya, da mu život još ipak nešto vrijedi. Badava njegov ujak Cecil nastoji, da rasprši njegovu nesklonost k braku i pokazuje mu sliku neke mlade dame. Sav čar te ljepote nije bio kadar, da u lorda Berrya pobudi interes, jer slike nije ni pogledao. Samo ga jedna misao zaokuplja, da na tom jadnom i kukavnom svijetu pronade što originalniji način smrti, kojim bi se dostojno rastao sa svojim doduše kratkim, ali podpuno uživanim životom.

U klubu mu napokon sine misao: Sastavi pismo u kome obećaje do 500.000 funti onome, koji ga na što originalniji način otpremi na drugi svijet. Kao da je izazvao đavla, stvori se pred njim, kao iz zemlje neki čovjek, koji reče da mu je ime Mr. Witt. Neugodnim mirom izjavi, da je spreman tu pogodbu prihvatiti. Lord Berry ipak ne će nepripravan umrijeti, jer će mu neznanac njegov posljednji čas navijestiti.

Mladi lord Berry, kome je bogatstvo otvaralo čitavi svijet, i za kim su se sve ženske oči otimale, napušta život i čeka smrt. Od dana u dan čeka svoju zadnju uru.

Jedne včeri vozi se u svom autu, kad se stroj pokvari. Kad se je vozar uz to ozlijedio, izađe lord, da potraži pomoć. U sumračju činile se poljane još pustije i tmurnije, pa je lord bio sav sretan, kad je u blizini opazio svijetlo, i uputi se tamo.

U nepoznatom kraju, zapušteni starinski hotel, koji nosi čudni naziv Hotel Potemkin. Sav umoran, zatraži lord od vratara sobu, zaboravi šofera i auto – tvrdo zaspi.

Kad se je probudio, čudom se čudio. Nestalo je čedne hotelske sobe, a on se nađe u sjajnoj viteškoj sobi iz davnih vremena. On misli da sniva, zove, iz daljine zuji glazba, a nitko nedolazi. Uspravi se, i čudi, odjeven je u sjajno viteško odijelo, kao u snu pojuri iz sobe na hodnik. I ovdje je sve izmijenjeno. Kad je htio da pobjegne, opazi na cesti čudnu povorku: Gomila starih žena ide nekom cilju. Stara je neka žena od obnemoglosti klecala – a lord priskoči k njoj i uspravi ju. Sa ženama dođe do nekog zdenca iz kog se može crpsti nova snaga.

U čudu je motrio, kako starija žena nestaje, a mjesto njih niču iz zdenca mlade dražesne djevojke. Znaličan gleda za onom staricom, što ju je vodio. Kad je osvanula, bila je najljepša od svijui. U taj čas osjeti lord u sebi do sada nepoznato mu čuvstvo. On ljubi. Sreća je njegova kratka.

Prvu djevojku, koja je u njemu probudila ljubav, oteo je vojvoda u grad i u borbi za svoju ljubav bude bačen u tamnicu. Djevojka ga doduše izbavi, ali jedva što je bio na slobodi, mora gledati, kako su ljepoticu kao vješticu na lomači spalili. Shrvan od boli, onesvjesti se.

Daleko na polju ležeći osvijesti se. Podigne se i sav se u čudu razgledava. Nedaleko eto njegov auto, ni blizu kakve kuće, gdje je Hotel Potemkin? Gdje onaj čudn istari grad? Zar je sve to bila čarolija, san? U to pogleda

svoju ruku, a na prstu blješti prsten što mu ga je poklonila vještica, kad se je uspinjala na lomaču. S boli osjeti da ljubi, i da mora pronaći onu dražesnu vješticu. Pohita k autu, probudi šoferu i pojuri u grad – u novi život.

Lord Berry naučio je, da opet cijeni život. Strepi da ne sretne nepoznanca, s kojim je sklopio onu lakoumnu pogodbu. On hoće da živi, da opet nađe onu, čiji prsten na ruci nosi. Dani prolaze, a lord je u grozničavoj uzrujanosti. Nepoznancu nema ni traga.

Novine donošaju oglas, da je izgubljen neki prsten. Lord ustanovi, da je u novinama opisani prsten jednak onome što ga on nosi. Zabilježi adresu i gori od želje, da zagonetku riješi.

Misli, da ga je ostavila pamet, kad se je našao pred onom dražesnom vješticom, koja se ja kao fenic-ptica iz pepela preporodila, pa je sad u modernoj elegantnoj toaleti kud i kamo dražesnija od vještice na lomači. Ali ga ona ne pozna, već ga odbija. Kao da sniva. Onda se ipak dosjeti, da je došao zbog prstena, na što je ona ljubeznija. Njezin je prsten nađen. Ona ponudi lordu čaja, pa dok joj on priča, svoj smušeni doživljaj stvori se pred njim tajinstveni neznanac, te mu suhom ozbiljnošću navijesti da mu je kucnuo posljednji čas, jer je čaj otrovan. Između lorda i nepoznatog razvije se očajna borba, koju ujak Cecil uz smijeh dokrajči.

Sad slijedi objašnjenje tih tajinstvenih događaja. Gledalac iz dna duše odahne, kad vidi što se desilo. Odgonetku ne valja ovdje odati – pođite u kino i pogledajte taj film.

-Olimp kino, 15.10.1924., vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-465

Naslov:
Iščezla kuća

Vrijeme nastanka:
1922-1922 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
IŠČEZLA KUĆA

Osobe: Mrs, Ruth Fox – Emmy Sturm; Rose Lund – Gaby Ungar; Guido Tena – Charly Berger; Profesor Burns – Gottfried Kraus; Marga – Maria Asty; Prefekat – Albert Paulig; Harry Peel – Harry Piel

Jednoga je dana Harry Peel pošao na odulju šetnju. Kad se bio umorio, svratio se po staroj navadi u neku krčmicu. Peel je volio ovakve krčme, gdje je mogao nesmetano da studira razne tipove. Ovaj put se namjerio baš na pravu razbojničku špilju. Kad je Harry Peel ušao, ustala je sva čeljad u dronjcima i stala ga promatrati. No on je ležerno sjeo do jednoga stola i naručio čašicu rakije. Pijuckajući rakiju, čuo je razgovor dvojice lupeža kod susjednoga stola. Oni se dogovarali, kako će u trgovačkoj kući Nitton ukrasti bogatu ogrlicu, koju je istoga dana bila kupila Mrs. Fox, bogata Američanka. Kad su ta dvojica ustala, Harry Peel sa zaputio za njima. Njegov je plan već bio gotov. Pridružiti će se ovoj dvojici, da lakše zapriječi krađu – mislio je. Putem u trgovačku kuću Nitton sretne prodavačicu Rosu Lund, koju je otprije poznao. Ona mu je uzrujano ispričavala, da ju je neki barun, koji je istoga dana kupovao u dućanu ogrlicu s nekom gospođom Fox, nagovorio, da gospođi Fox pošalje praznu kutiju. Ona je pristala, no kasnije se pokajala, jer je slutila, da bi se tu moglo raditi o krađi i na kraju krajeva na nju pasti sva krivnja. Zato je uzela ogrlicu sa sobom, da je noću nitko ne ukrade. Čuvši to, Peel je smjesta otišao za onom dvojicom nepoznatih lopova u kuću Nitton i ondje prouzročio pravu revoluciju. Napokon mu je uspjelo vratiti ogrlicu gospođi Fox. Ta lijepa Američanka strastveno se zaljubila u Peela. On je to odmah vidio svojim sokolovim očima, ali se činio nevješt. U kazalištu, kamo se zaputio s lijepom Američankom, doživio je malu pustolovinu. Usred scene opazio je iz svoje lože, kako njegov prijatelj Guido Tena upravo vadi revolver iz džepa, a oči mu se prikovala o suprotnu ložu. U loži je nepomično sjedjela mlada žena; na naslonjač njezina stolca podupro se neki muškarac. Peel nije razmišljao. U tren oka se našao u loži svoga prijatelja i oduzeo mu revolver. Guido Tena ispričao mu je pak svoj doživljaj. On je prije godinu dana jašio samotnim krajem, a pred njega odnekale dobježala krasna žena, moleći ga, da ju spasi od mučitelja. Tena joj je htio pomoći, ali su uto dobrzala dva čuvara sa psima i odveli gospođu. Tu istu ženu, tvrdio je Tena, vidio je sad u kazalištu. Konačno je Peel ustanovio, da ta tajanstvena gospođa nije bio nitko drugi, već žena profesora Burnsa, kojoj se poremetio um, kad joj je umrlo prvo dijete. Peel je savjetovao Burnsu, da upriliči tobožnju otmicu, kako bi svoju ženu dozvao opet k svijesti. Tako se i zbilo. Gospođa je doskora ozdravila. Tena se pak utješio s lijepom prodavačicom Rosom Lund. Gospođa Fox nije se nikako mogla riješiti čete svojih obožavatelja, pa je bjesnila. Peel je to vidio i nije htio odati, da je i ona njemu simpatična i da su mu dosadni njezini vječni kavaliri. Zato je, ne rekavši nikome ni riječi, skuhao ovima poštenu poparu. Međutim je lady Fox upriličila automobilsku utrku. Peel je ostao pobjednikom. Na pobjedi mu je zavidio prefekat, pa je Peel odlučio, da i njemu dobro zabiberi. Prefekat se hvastao, što mu je uspjelo prirediti izložbu najskupocjenijih slika. Međutim je s izložbe nestalo nekoliko najboljih djela. Tu mu je psinu učinio Peel, da ga blamira pred gospođom Fox. Kad se gospođa Fox uvjerila, da je prefekat samo isprazni laskavac, riješila ga se na fini način. Peel i Mrs. Fox jako se zamjerili prefektu, tim više, što se bio uvjerio, da njihova srca kucaju jedno za drugo. Zato su mu okrenuli leđa i odvezli se u zemlju ljubavi i sreće.

-Balkan kino, 12.04.1923., vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1110

Naslov:
Ponoćni šofer

Vrijeme nastanka:
1929-1929 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
PONOĆNI ŠOFER

Režija: Harry Piel

Osobe: Harry Patler, po danu student, po noći šofer – Harry Piel; Profesor Olten, stručnjak za kazneno pravo – Philipp Manning; Njegova kćerka Lily – Betty Bird; Cremer, direktor lopovske zadruge – Albert Paulig; Pinkus, bankir – Bruno Ziener; Martini – Artur Wartan

Harry Patler je student prava i sprema se za ispit kod profesora Oltena. Profesor se silno razljutio na njega, jer je on u svojoj pismenoj radnji ustvrdio, da je profesorova teorija o dokazu kod zločinstva posvema zastarjela i neuporabiva. Profesorova kćerka Lily upoznala je međjutim Harrya i doznala, da je on po noći šofer, pa da si na taj način zaradjuje novac potreban za studije.

Lily je namještena kao privatna sekretarica kod bankira Pinkusa, koji se iznenada jedne noći vratio s puta. Za svoj ogromni kovčeg nije našao nijednog šofera, koji bi ga htio voziti i jedva se Harry dade kloniti, da ga vozi u svom otrcanom starom automobilu.

Harry je Pinkusa iz njegovog stana odmah morao dalje odvesti do nekog mosta, gdje je on imao sastanak s nekim Martiniem, s kojim je zajedno prije mnogo godina počinio pronevjerjenje u banci, u kojoj su bila obojica namještena. Izmedju njih dodje do svadje i najednom Martini padne s mosta u rijeku.

Pinkus bude optužen radi umorstva i profesor Olten na temelju svoje teorije potvrdi Pinkusovu krivnju. Pinkus je na policiji već pod pritiskom prividnih dokaza gotovo priznao da je počinio umorstvo, kad najednom Harry, koji je na svoju odgovornost uzbunio čitavu policiju, dovede Martinia živog i zdravog.

Martini prizna, da se htio Pinkusu osvetiti, što ga je izdao, pa ga je stoga htio dovesti u tamnicu. Bacio se s mosta u rijeku i nestao, da bi tako sumnja radi ubojstva pala na Pinkusa.

Harry je tako dokazao profesoru, da je njegova teorija zaista zastarjela i nije samo zadobio diplomu pravnika, već i srce profesorove kćerke Lily.

-vidi zbirka prospekti do 1945.

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1156

Naslov:
Princ od Arkadije

Vrijeme nastanka:
1932-1932 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
PRINC OD ARKADIJE

Režija: Karl Hartl (snimljeno na žalovima plavog Jadrana- Dubrovnik)
Lica: Princ od Arkadije – Willi Forst; Mirana – Liane Haid; Prinečva tetka – Hedwig Bleibtreu; Infantkinja – Ingeborg Grahn; Molke – Albert Paulig

Noć. Topla južna noć. Miris mora i čempresa. Negdje daleko titraju svjetla. Otoci. Mali zaselci spremaju se na počinak. Po moru krstare osvijetljene barke.

Tišina. U zelenom svjetlu južnjačke noći kao da snatre fasade gospodarskih kuća. Sjetno se smiješe. Snivaju negdanju slavu. Gospare i Velikog Kneza. I tiho prisluškuju more, što zapljuskuje bedeme gradskih zidina. Taracom usnulih ulica klizi auto. Nečujno. Kao da se boji da naruši gospodarske sne. Sjenama knezova Republike klanja se knez Arkadijski.

Bezbrizno sjedi za volanom i luta pustim ulicama. Kao da se odrekao prijestolja. Opaja ga ljepota stare Republike. O, kako je lijepo, lutati tim usnulim ulicama gospodarskog grada i u sjeni čempresa zaboraviti na ogavne političke spletki i smicalice i suhoparne državničke poslove.

Očaran ljepotom kristalne južnjačke noći princ Arkadijski savim je zabravio, da redari u tom starom gosparskom i kneževskom gradu nemaju baš odviše smisla za romantiku, a ni za prave žive prinčeve. Već provog dana sukobio se s njima, jer nije imao na svom automobilu običnu automobilsku trubu. Prene se za čas iz snatrenja. Zaustavi auto, da isproba da li truba, koju je kupio u prvoj trgovini po nalogu stražara, daje uopće kakove zvukove. Triput je stisnuo gumenu krušku i tri put je kroz toplu noć odjeknuo signal. U susjednoj kući netko je otvorio prozor i pred prinčeve noge pao je snop ključeva. Dospio je da ugleda još lik mlade žene, koja je užurbano spuštala zastore. Podigao je ključeve. I nije htio da prkosi sudbini. Sa vedrim smiješkom na licu skočio je sa sjedala i pošao u kuću. Rano u zoru, kada su čope probodule dan, sišao je niz stepenice nepoznate kuće. Na rastanku morao je dami obećati, da se neće nikada propitkivati tko je ona i da je neće poznati sretnu li se ikada poslije u životu.

Ali već na prvoj čajanci, koju je priredila bivša kneginja, prinčeva tetka, da uvede svoga nećaka u svoje bivše dvorsko društvo, sreo je princ lijepu neznaku, iz gospodarskog grada svetoga Vlaha. Tom prilikom je saznao da je ta dama glumica Mary Mirana, koja je morala ostaviti dvorsko kazalište i Arkadiju, jer je pjevala neku pjesmu – rugalicu, koja je nišaniła na princa. Princ Arakdijskom bila je poznata ta dogodovština, ali glumicu nije poznavao.

Princ je kavalirski održao svoju riječ. Kod upoznavanja je izjavio, da ne pozna glumicu Miranu i da je nikad nije u životu vidio. Tu izjavu shvatila je Mirana kao ironičnu primjedbu, koju je princ izrekao samo zato, jer je saznao tko je ona uistinu. Uvređena okrenula mu je leđa i ostavila ga samog.

I princ je morao dijeliti sudbinu svih ostalih mladih ljudi. Trebalo ga je ženiti. Njegova tetka pobrinula se i zato. Za ženu mu je namijenila mladu infantkinju. Princ međutim nije mogao zaboraviti Miranu. Neprestano ga je mučila znatiželja, koga je Mirana one divne kristalne južnjačke noći čekala. On mora riješiti tu zagonetku. I riješio ju je. Kako?

To neka Vam ispriča, moje dame, sam film, film o kristalnoj južnjačkoj noći u gospodarskom gradu svetoga Vlaha.

-Europa Palace kino, 13.07.1933., vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-223

Naslov:
Čikoš baronesa

Vrijeme nastanka:
1930-1930 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
ČIKOŠ BARONESA

Režija: J. i L. Fleck. 100% njemački tonfilm s pjesmama, plesom i dijalogom. Po istoimenoj opereti od Fritza Grunbauma i Georga Jarno. Glazba: Georg Jarno, Schmidt Boelke i Otto Stransky. Pan film

Osobe: Terka – Gretl Theimer; Grof Rutkaj – Paul Vincenti; Marušić – Albert Paulig; Kamilo – Ernst Verebes; Jola Jola - Berthe Ostyn; služavka – Camila Hollay

Ergela Marušić slavna je na daleko i široko radi svojih konja, a i radi svoje vlasnice mlade i lijepe baronese Terke, koju svagdje dapače i u gradu zovu, radi njezinih jahačih sposobnosti Čikoš baronesa.

Sutradan imaju opet da se održe svakogodišnje slavne trke "čikoša" – sa svih strana stižu prijave i među njima pismo susjednog vlastelina grofa Rutkaja, koji piše da se javlja za trke, da je potajni Terkin obožavatelj i da mu je baš radi toga žao što će joj sutra morati da odnese pobjedu.

Terka je bijesna. To joj se nije još nikada dogodilo, nitko joj nije pisao tako bezobrazno pismo, nitko se još nije usudio izreći, a kamo li napisati pomisao da će odnijeti pobjedu ergeli Marušić. Ali ona nema dugo vremena da o tome premissljava. Još naveče mora biti kod svoje tetke i ujaka, koji sa svojim sinom, mladim i veselim poručnikom Kamilom stanuju u Budimpešti.

S tempom od stotinu kilometara juri ona u grad. Ona već znade zašto su je pozvali. Hoće naime da je zaruče.

Na veliko začuđenje svojih rodjaka pristaje Terka na zaruke. Samo brzo – vrlo brzo – mora sve da ide, jer u svakom slučaju hoće ona ujutro da bude na svome imanju. Trka – konji – to je za nju važnije od muškaraca.

Terka ne zna tko je njezin odabranik, ali kad slučajno sazna da bi imala da podje za grofa Rutkaja uzavri njezina krv. Nikada ne bi ona mogla da podje za tog morskog čovjeka, koji joj je pisao tako ironičko pismo. Bez premissljanja vraća se ona odmah kući.

Trke, sve je spremno za start, govori su izrečeni, no u zadnji čas javlja se još jedan jahač – grof Rutkaj – inkognito – kao običan čikoš. I tada dogodi se nešto što se nije dogodilo nikada otkako se na imanju Marušić priredjuje trke "Čikoša" – pobjedjuje naime grof Rutkaj, a ne konj ergele Marušić.

Mladi pobjednik bude pozvan na zabavu, koja se priredjuje tom prigodom i svatko je zapanjen njegovim otmjenim nastupom i ponašanjem. On sjajno zabavlja društvo i Terka počinje osjećati, da joj se taj čovjek sviđa. I kad joj on još u momentu najveće zabave pjeva tango pjesmu "U snu ljubih usne tvoje", ona je sigurna da ga ljubi. Medjutim malo po malo Terka dodje na misao da bi ovaj čovjek, koji se izdaje za čikoša mogao biti sam grof Rutkaji ne osjeća za čudo prema njemu mržnju. Ona je što više sigurna da je on grof Rutkaj, ali to ne odaje.

Drugog jutra Terka izjavi želju da bi htjela da ode grofu Rutkaju da mu se lično zahvali na konju kojega joj je ovaj poklonio po svojem čikošu. Rutkaj je u neprilici, jer ne može voditi Terku samom sebi, ali Terka ne popušta i oni krenu autom na put.

Putem ih zadesi bura i oni moraju da se sklone u grofov lovački dvorac. Dvorac je pust, služinčadi nema i Terka pomisli da ju je Rutkaj hotimično doveo onamo da je kompromitira tako da joj ne bi preostalo ništa drugo nego da se uda za njega. Ona mu to kazuje i u lice, grof se na to uvrijedi i

oni se rastanu uljudno, ali hladno.

Terka je naskoro uvidjela da je Rutkaju učinila krivo i pokajala se za to. Dan za danom piše mu ona pisma i šalje mu pozive na razne zabave. Ali on ne dolazi. Njegov je ponos uvrijedjen i on ne može ljubljenoj ženi oprostiti tešku uvredu. Konačno Terka, kad vidi da joj ne preostaje ništa drugo, odlazi sama k njemu i jedan poljubac miri mladi pari spaja ga zauvijek.

- 21.01.1932., vidi zbirka prospekti do 1945.

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE; Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-428

Naslov:
Hitac kroz prozor

Vrijeme nastanka:
1920-1920 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
HITAC KROZ PROZOR

Glumci: Ria Jende, Hans Albers, Albert Paul, Josef Reithofer

Grofica Salten živi sa svojim boležljivim suprugom u vrlo turomnom i osamljenom braku. Jednog dana pobjegao je "Knez", poznati gentlemanski provalnik iz jedne kuće, te je potražio zaklonište u dvorcu kod grofice Salten. Ona ga je držala sakrivenim dok se je dalo, jer je za nj gotovo na prvi pogled osjetila dublju simpatiju.

No redarstvo nije mirovalo, te je bjegunca sveudilj proganjalo. Grofici bijaše da očajava, jer nije pravo znala, kako da obrani ljubljenog Kneza. Ona sa hitcem iz prozora ubije policijskog psa, i tako onemogućujući daljnji progon. U pokrajnjoj sobi, gdje se obično zadržavao Knez, započne između obojice ljubavni roman.

Jednog dana bilo je Knezu otići, ali na rastanku zavjetova se neobični ljubavni par, da će se često tajno sastajati u malom paviljonu grofovskog parka. Međutim se grofici približi barun Gledwitz, na kome osim njegovog imena nije bilo ništa plemenita. Grofica je u njemu gledala Kneza, jer on bijaše barunu naličan ko jaje jajetu, te ga za večer pozove u poznati paviljon u parku. No već kod prvog cjelova spozna grofica svoju zabunu, koja ju je dovela u toli nemilu situaciju. Ona pobjegne, ali barun Gledwitz odluči, da iz te svoje nove pustolovine izvuče čim više materijalne koristi. Ta on se u to razumio kao malo ko, i zato je već unaprijed uživao.

On je ponovno od grofice isprešao oveću svotu, puštajući je neprestano u vjeri, da se zapravo radi o Knezu, a ne o njemu. No konačno i grofica više nije znala, otkuda da smaže toliki novac. Ona je to konačno za prvog susreta sa pravim Knezom i rekla njemu, jer joj je već sve to u velikoj mjeri dodijalo. Knez odluči da raskrinka bezobraznog plemića, koji se usudio, da u njegovo ime pravi dobre poslove. On je doskora otkrio baruna Gledwiza, kod koga je polučio, da je htio ili ne htio morao dati ostatak dobivene svote. Barun Gledwitz se odjednom našao bez ijedne pare u džepu. On se odluči na provalu kod grofice Salten, ali kod toga ga iznenadi Knez.

Grofica se uslijed štropota probudi, ali kad je pred sobom ugledala provalnika, koga je držala Knezom, učini iz očaja svemu kraj. Knez je došao nekoliko trenutka prekasno. On doduše nije mogao više nikome pomoći, ali je zato pozvao na odgovornost lupeškog Gledwiza. On mu pomoću svojih ljudi dade utisnuti na čelo sramotni žig, daga za buduće onemogućujući među onim aristokratima, koji nisu to samo po imenu i rodu, nego po umu i srcu.

-Union kino, 31.08.1920., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-675

Naslov:
Lizika se buni

Vrijeme nastanka:
1920-1920 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
LIZIKA SE BUNI

Glumci: Ossi Oswald, Albert Paulig, Thiming, Josephine Dora, Karl Husar

Vanredno šaljiva i kolosalno duhovita radnja odigrava se u romantičnom Spreewaldu. U ovoj briljantnoj veseloj igri pogotovo će izazvati čitave salve smijeha demonstracija dojilja u romantičnom Spreewaldu na čelu sa Lizikom Rund, burni izbor načelnika, istupi njegove žene Lore Kraft i drugi šaljivi događaji.

-Union kino, 28.01.1921., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-817

Naslov:
Modri miš

Vrijeme nastanka:
1928-1928 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
MODRI MIŠ

Režija: Johannes Gutter. UFA

Osobe: Fanchon Ravassol – Jenny Jugo; Cezar Robin – Harry Halm; Klarisa – Brita Appelgreen; Mosquiter – Julius Falkenstein; Lebodier – Albert Paulig; gospođa Lebodier – Hermine Sterler; Rigault – Willy Forst; Gospođa Rigault – Rina Marsa; Mathieu – Max Ehrlich; Podvornik – Ernst Behmer

Nekog jutra, upozna se Cezar Robin, sekretar Saobraćjnog d.d. sa gospođicom Fanchon Ravassol, nazvanom Modri miš, vlasnicom ugodnog malog noćnog lokala, koji se u čast svoje dražesne vlasnice, nazivao također Modri miš.

Cezar je, došavši u kancelariju, dočuo i opet, da od njegovog unapređenja ne će biti ništa, jer svemogući predsjednik Lebodier protežira samo one činovnike, koji imaju lijepu i koketnu ženu, kod kojih se daje nešto postići. Cezar uopće nema ženu, ali ima zaručnicu, dobrodušnu i nedužnu provincijalku Klarisu, no ni nju mu njezin otac neda, dok ne bude imenovan direktorom. Naprotiv njegov kolega Rigault imade koketnu ženu, koja će uskoro izmesti od predsjednika direktorski dekret za svoga muža.

Cezar odlazi do Modrog miša da se utješi i ispriča, šta mu je na srcu. Uto prisprije onamo i Lebodier sa gospođom Rigault, koja već imade nepotpisano imenovanje svoga supruga u rukama, a potpis će joj dati Lebodier poslije prvog poljupca u separeu. Lukava Fanchon našla je način, kako da pomogne Cezaru i predstvi se Lebodieru kao Cezarova žena. Lebodier bio je ushićen njezinom dražesti i ljepotom, pa uopće zaboravi na gospođu Rigault i na dekret o imenovanju njenog supruga, a Cezarove akcije počele su da rastu.

Gospođa Rigaul snuje osvetu i dojava Lebodierovoj ženi o ljubavnim pustolovinama njenog supruga. U kancelariji dolazi do žestokog sukoba između Fanchona i ljubomorne žene Lebodierove, a u najnezgodniji čas nađe se ondje još i Klarisa, zaručnica Cezarova.

Da bude zbrka što potpunija, počne Klarisin otac, stari Mosquiter, da dosađuje Modrom mišu svojim ljubavnim očitovanjima i slijedi je u njezin stan, gdje je trgovac Mathieu uredio čitavu dražbu pokućstva, znajući da će u stanu lijepu Fanchon postići mnogo više cijene, nego u svom dućanu. Na tu dražbu dođe i ljubomorna gospođa Lebodier, a njezin suprug još se u zadnji čas sakrije. Kad je bio u najvećoj stisci, iznudi Fanchon od njega potpis na Cezarov dekret, kojim je imenovan za direktora.

Novo pečeni direktor morao je također da se sakrije pred svojom vjerenicom koja je došla kupovati pokućstvo, i to se baš, na svoju nesreću, sakrije u onu postelju, koju je Klarisa kupila. Ona ga otkrije ispod popluna i daje mu – pakrački dekret.

Cezar sad nije dugo tražio ženu, jer sa dva dekreta u džepu (direktorskim od Lobodiera i pakračkim od svoje zaručnice) nije bilo ništa prirodnije, već da oženi dražesnu Fanchon, svoju vjernu saveznicu.

-Europa Palace kino, vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-851

Naslov:
Muž svoje žene

Vrijeme nastanka:
1926-1926 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
MUŽ SVOJE ŽENE

Režija: Felix Basch

Osobe: Inž. Marc Brosette – Nils Asther; Helena – Lucy Dorraine; Lojzon – Mala Schunemann; Bankar Hartley – Rudolf Klein-Rogge; Kitty – Olga Belajev; Cabot – Erich Kaiser-Titz; Herbert Voysin – Luigi Serventi; Kralj mode Perrot – Albert Paulig

Inženjer Marc Brosette ima divnu ženu Helenu i lijepu kćerčicu Lojzon, koje ga obožavaju, ali njegova sreća nije potpuna, jer mu nedostaje novca da privede u djelo svoj novi izum. Helena smišlja samo, kako bi nabavila novca svome mužu, da ostvari svoju želju.

Helena se jednog dana upoznala sa bogatim gospodinom Cabotom, koji je bio očaran njenom ljepotom, ali vidjevši koliko se Marc i Helena vole, odluči ne samo da ne kvari njihov bračni sklad, već i da im pomogne u njihovom nastojanju. Saznavši, da je Helena u prijateljstvu sa ženom bogatoga bankara Hartleya, nagovori Helenu, da se obrati svojoj davnašnjoj prijateljici Kitty za pomoć. Helena ga poslušala, ali u kući svoje prijateljice sazna, da toga dana Kitty priređuje veliku zabavu otmjenim gostima, te uviđajući skromnost svoje vanjštine, htjede se odmah udaljiti, no Kitty je zadržala i obučila je u jednu od svojih raskošnih haljina. Helena je ljepotom zavidila sve prisutne, a među njima i Kittynog ljubavnika Roberta Voysina, koga je poznavala još prije svoje udaje. Njenom je ljepotom najviše bio duševljen sam bankar Hartley, koji je na svoj način umio da zadobije ženska srca. Tako je nagovorio kralja mode Perrota, da za njegov račun pošalje Heleni najbogatije haljine, računajući, da će Helena udovoljiti njegovim željama. U protivnom slučaju namjeravao je poslati odnosne račune njemome mužu. Helenu su uvjerali, da joj pomodna kuća Perrot šalje besplatno te toalete zato, da ih nosi kao reklamu. Međutim se Helena dogovorila sa Hartleyem, da će doći u njegov ured radi razgovora u stvari svoga muža.

Hartley je očekivao Helenu i ona je došla. Njenoj ženskoj lukavosti uspjelo je da zainteresuje Hartleya za planove svoga muža i da joj dade potrebnu svotu novca, a da ipak nije udovoljila njegovim ljubavnim navaljivanjima. Da joj se osveti, Hartley skuje spletku protiv Helene.

Međutim je Marc sumnjao u iskrenost svoje žene vidjevši raskošne toalete i skupocjene nakite, koje je nosila, a u sumnji ga još više učvrstiše razna došaptavanja. Stoga uze Helenu sobom na rivijeru, gdje je trebao da izvrši prvi pokusni lijet sa svojim novim motorom. Na rivijeru je došao i Robert Voysin u namjeri da otme i zavede Helenu. Blagodareći budnom stražarenju nesebičnoga Cabota, nije uspio u toj svojoj gadnoj namjeri. Uvjeren, da mu je narušena bračna sreća, Marc se slomljenoga srca uspne na svoj aeroplan. Nakon kratkog ljetanja činilo se kao da se aeroplan iznenađeno srušio negdje iza kućnih krovova. Neopisivi strah i očajanje obuzme Helenu i malu Lujzon. Ali taj je strah bio neopravdan, jer je lijet sjajno uspio i Marc se vratio živ i zdrav u naručaj svojih milih. Vidjevši očajanje u očima svoje žene, Marc je napokon povjerovao da je Helena učinila sve, samo da njemu omogući ostvarenje ideala, a da mu je ipak ostala čista i vjerna.

-Balkan kino, vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-854

Naslov:
Na lijepom plavom Dunavu

Vrijeme nastanka:
1926-1926 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
NA LIJEPOM PLAVOM DUNAVU
(AN DER SCHONEN BLAUEN DONAU)

Režija: Friedrich Zelnik
Osobe: Nadvojvoda Ignac – Hans Junkermann; Njegov ađutant – Albert Paulig; Grof Zirsky – Julius Falkenstein; Grof Oskar – Harry Liedtke; Grof Rudi – Ernst Verebes; Grof Kimir – Henry Bender; Grof Jaromir – Hans Albers; Postolar Standinger – Carl Platen; Urar Biegler – Arthur Kraussneck; Ravnatelj – Julius u. Szoreghi; Garderobijerka – Frieda Richard; Šegrt – Geza Weiss, Mizzi Standinger – Lya Mara

-Metropol kino, 10.11.1926., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1618

Naslov:
Zaručnica-udovica

Vrijeme nastanka:
1931-1931 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
ZARUČNICA-UDOVICA
(DIE BRAUTIGAMSWITWE)

Režija: Richard Eichberg. Glazba: Hans May. Tekstovi pjesama: Robert Gilbert
Osobe: George Brown – Georg Alexander; Fay Muller – Martha Eggert; Thomas, komornik G. Browna – Albert Paulig; Bill Huber – Fritz Kampers

Poznati bogataš i bonvivan George Brown mora da se ženi. On je slučajno poljubio gospodjicu Maud Huntington, to je slučajno vidio njezin otac i okorjeli neženja morao je iz straha pred škandalom pristati na ženidbu. Ali George odluči, da se dostojno oprostí od momačkog života i rezultat te proslave bio je upravo fatalan. Što se dakle dogodilo. U jutro nakon probrančene noći, našao je George u svom krevetu jednu malu i simpatičnu djevojku, koja mu pomoću vjenčanog lista dokaže da je njegova zakonita supruga. Fay Brown, rođena Miller, George u stotinu neprilika, s jedne strane čeka na njega vjerenica mu Maud, s druge strane jedna djevojka tvrdi, da mu je žena. George zaklinje Fay da ga ostavi – nudi joj velike sume novaca, ali ona neće da ode – ona tvrdi da ga ljubi i da se kod njega dobro osjeća. Ali time nisu sve neprilike svršene. Nakon nekoliko časaka dolaze Fayini roditelji, koji su najprije ogorčeni što vide svoju kćer u krevetu stranog muškarca, a onda su sretni kad čuju da je taj muškarac muž njihove kćerke i još su sretniji što taj muž ima svega u izobilju. Jedva se George riješava te neprilike, kad se pojavi druga i to u osobi Billa Hubera, nazvanog Atletičar Bill, koji nije ništa drugo nego Fayin vjerenik. Između toga atletičara i Georgea dodje nakon oštarih razmirica do svadje, pa onda do tučnjave, koja svrší tako da obojica padnu iz balkona uvodu i da cijela kuća misli da su mrtvi. Senzacija. Uzbudjenja. Policija traži lješine i ne može ih naći. Vrší se ispitivanje koje ne dovodi do nikakvog rezultata i policija ostaje u kući. Fay se u dubokoj crnini vraća u svoju sobu i na svoju veliku radost nailazi ondje na Georgea. Kako međjutim nezna što je s Billom, to oni oboje misle da je George kriv njegovoj smrti, te da je prema tome ubica. Fay sakrije Georgea, koji tom prilikom otkrije da njegova ženica nije tako nesimpatična i da mu zapravo nije krivo što se je oženio.

Nakon nekoliko časova otkrije Fay da je i Bill živ, ali ona neće da to kaže Georgeu, jer ovaj za vrijeme dok je mislio da je Bill mrtav bio s njom vrlo ljubezan i nježan i Fay se radi toga boji da bi njezin muž kad to otkrije mogao opet početi zahtijevati da ona ode od njega.

Nakon spirističke seanse, koju je održao jedan detektiv, koji želi da razjasni taj slučaj i nakon najraznovrsnijih neugodno komičnih situacija u kojima glavnu ulogu igraju živi "duhovi", otkrije George konačno da je Bill živ i kako mu je za vrijeme njegove "smrti" ukraden novac, to on posumnja da ga je okrala Fay i to u dogovoru s Billom. Između njega i Fay dolazi nakon toga do svadje i rezultat je ta da Fay odlazi ogorčena iz njegove kuće.

Bill međjutim spašava čitavu situaciju. On je uvidio da je Fay iskreno zaljubljena u Georgea, pa se dade u potragu za pravim kradljivcem novca, kojega konačno pronadje u osobi Maudinog oca. Mladi par si nakon toga oprašta međjusobne uvrijede i zapletaj se riješava na općenito zadovoljstvo.

-vidi zbirka prospekti do 1945.

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-440

Naslov:
Husari plešu

Vrijeme nastanka:
1931-1931 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
HUSARI PLEŠU

100% njemačka tonfilmopereta iz kazališnog života

Napisao: Jane Bess i Fred Sauer.

Režirao: Fred Sauer. Glazba: Willy Engel-Berger

Osobe: Turi Weidinger – Oskar Karlweis; Greta Mahr – Friedl Haerlin;
Pepi Pieper – Gretl Theimer; Poručnik Joži – Ernst Verebes; Pukovnik pl.
Vidanisch – Albert Paulig
Emco-film

Često puta osvojio je slavljeni tenor Turi Weidinger, srca svoje publike. Danas pjeva posljednji puta, jer sutra nastupa vojnu vježbu. Njegovi budući drugovi vesele se tome, a ponajviše poručnik Joži.

Turi je stup operete. Uspjeh operete bez Turija ne može se ni zamisliti. To znadu svi, a osobito njegov direktor. No nije samo direktor, koji je razalošćen, već i lijepa Greta Mahr, Turijeva partnerica, koja ga ljubi i stoga nastoji, da ga ovu večer zadrži samo za sebe.

Direktor operete, zahvalan je Turiju za polučene pune blagajne, te da mu se oduži, poziva njega i njegove drugove na oproštajni banket. Uboga Greta, vjeruje u njegovo obećanje, da će pobjeći sa banketa i pohrliti k njoj, da zajedno provedu noć, no dobro raspoloženje i šampanjac učinili su, da je Turi zaboravio svoje obećanje, što više pada u zagrljaj lijepe subrete Pepi Pieper, a njegovi mu drugovi tom prilikom čestitaju na zarukama. Turi je pijan i shvaća to ozbiljno.

Već je šest sati u jutro, kad li se Pepi sjeti, da njen zaručnik mora nastupiti vojnu dužnost. Turija, odjevenog u fantastičnoj husarskoj uniformi, otpreme autom pred kasarnu. U ovoj opremi zateče ga pukovnik, očita mu bukvicu i spremi ga u zatvor.

Rano u jutro hrli Pepi sva sretna svojoj prijateljici Greti Mahr, i ispriča joj sretnu novost, t. j. da se je sa Turijem zaručila. Greta je zdvojna, jer je ona Turijeva žena, no morali su to tajiti, jer je kazališni ugovor zabranjivao Turiju ženidbu.

Turi, otreznivši se, naziva Gretu telefonom, da joj se ispriča, što nije došao, no ona glumi uvrijedjenu, i prijeti rastavom braka. Turi zdvaja i ispriča cijeli događaj svome prijatelju poručniku Jožiju, koji ga izazove na dvoboj, jer je Pepi njegova ljubav, no saznajući da su Greta i Turi već davno muž i žena, obeća mu pomoći.

Joži se uputi do Grete, ispriča joj zdvojni položaj Turija, na što ona pohrli u kasarnu, gdje ga ne nadje, jer je Turi u isto vrijeme pobjegao iz zatvora, da podje k njoj, da joj se usmeno ispriča.

Šarmantnoj umjetnici kakova je Greta, niti Turijev pukovnik ne može da odbije molbu, posjetiti pritvorenika, tim više što je i sam pukovnik preduboko zagledao u njene lijepe oči. Greta je ipak toliko lukava, da ne oda ništa o svom braku sa Turijem, već se izgovara, da dolazi u ime Turijeve žene. Tom prilikom priča mu i o strašnom paragrafu koji zabranjuje tenoru ženidbu.

Turija nema u njegovoj sobi, a niti u čitavoj kasarni – pukovnik bjesni – a Greta strahuje za svog lakomislenog muža. U taj čas bane u sobu pukovnika kazališni direktor i nastoji da pod svaku cijenu oslobodi Turija vojne vježbe, jer za njega nema odgovarajuće zamjene. Greta je brzo shvatila situaciju i nagovori pukovnika, da otpusti Turija samo onda, ako direktor paragraf o ženidbi u Turijevom ugovoru križa.

Kad se Turi povratio u kasarnu i začuo, da ga pukovnik traži pomislio je

da je sve svršeno, no nekoliko časaka kasnije iznenadi ga radosna Greta, koja mu saopći da je slobodan i da je direktor pristao da briše nesretni paragraf.

"Tako, a sada podjite Vašoj supruzi", reče mu pukovnik, a Turi zagrlu Gretu riječima: "Na zapovijed, ovo je moja supruga".

-vidi zbirka prospekti do 1945.

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-814

Naslov:
Moderna Dubarry

Vrijeme nastanka:
1927-1927 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
MODERNA DUBARRY

Režija: Aleksander Corda
Osobe: Sillon – Alfred Abel; Corbett – Friedrich Kayssler; Grof Rabbatz – Alfred Gerasch; Šef kuće Maison Clairet – Albert Paulig; Trgovački putnik – Hans Albeers – Juliette – Hilda Radnay; Sandro – Jean Bradin; Toinette – Marija Corda. UFA

U Parizu živi jadro i povučeno mala Toinetta. Namještena je u jednoj pomodnoj trgovini, pa kad tamo svrši posao, tad mora u hotelu svoje stroge tetke da poslužuje goste. Prevarena u svojoj prvoj ljubavi, zdvojnja i prezrena naumi Toinetta, da skoči u vodu, ali ju od toga nauma odvratiti jedan stari gospodin, koji joj pribavlja namještenje za manequena u velikoj trgovini Clairet.

Slučajno upozna se i ponovno zaljubi u jednoga mladića, za kojega niti ne sluti, da je pravi pravcati kralj. Sandro mu je kralj Astorije, te je došao u Pariz, da se malo rasonodi. Toinetta mu se vrlo dopada i naumi da se s njome ozbiljno pozabavi, ali ga prešni poslovi naglo zovu u domovinu. Dok Sandro obavlja kraljevske dužnosti u Astroiji, dotle Toinetta postaje velikom damom polusvijeta. Njezina karijera postigla je vrhunac onim časom kad se u nju zaljubio najbogatiji čovjek svijeta Corbett. Sandrova država potrebuje novaca, te kralj dolazi u Pariz, da isposluje zajam u Corbetta. Na svoje zaprepaštenje nađe u Corbettovoj kući svoju Toinettu. Sandro i Corbett otimlju se za Toinettu, a ona odbija Corbettovu ruku i njegovo bogatstvo, pa prijanja uz voga odabranika. Uz te okolnosti nije kralj uspio da dobije zajam, pa se vraća u Astorru bez novaca – ali zato sa svojom Toihnettom. Javno mnijenje se digne protiv Toinette. Žene iz puka povrijeđene u svojoj pobožnosti, jer žele kraljicu, a ne ljubovcu. Toinetta je izvržena uvredama na svakom koraku, pa da ne oteža kraljev položaj odluči da pobjegne. Pri tom joj pomaže Corbett, koji je uvidio da se prava ljubav ne može kupiti za novac, pa zato odlučuje da će pripomoći da Toinetta dođe do svoga cilja. Nakon nekoga vremena uživa mladi par novu sreću i nesmetani mir u Parizu.

-Olimp kino, 03.04.1927., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-878

Naslov:
Naprijed Harry

Vrijeme nastanka:
1929-1929 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
NAPRIJED HARRY
VORWARTS HARRY
MANNER OHNE BERUF

Osobe: Harry Perol – Harry Piel; Dupont, čovjek koji hoće da sve zna – Bruno Ziener; Ren Duval, jedan koji za novac sve radi – Albert Paulig; Jose Servantes, gospodin iz Južne Amerike – Aruth Wayrtan; Lijepi Alfonso – Hans Behal; kavalir – Jose Da Vert; kavalir – Charly Berger; kavalir – Charles Francois; Madeleina, djevojka koju se mora vjenčati – Dary Holm; Mado, djevojka koja se ne vjenčava – Edith Meinhard; Liliana, djevojka kojoj se daje pakrački dekret – Grana Merita; Direktorica – Olga Limburg; Činovnik na ženidbenom uredu – Otto Limburg; Dama u baru – Marija Forescu

Parobrod stalne poštanske parobrodarske pruge Marselj-Buenos Aires približava se svojoj matičnoj luci Marselju. Kao putnik u jednoj luksuznoj kabini putuje Jose Servantes, gospodin iz Južne Amerike, prvi put u Evropu, a o njemu vodi brižnog računa kajitni konobar Harry Perol. Gospodin Servantes je baš otvorio svoju putnu torbu i iz njenog tajnog pretinca izvadio svoju prepisku s nekim gospodinom Duvalom iz Marselja, kada ga do sada inače ljubazni konobar iznenadi i nakon kratke borbe okuje.

Taj konobar nije nitko drugi do li Harry Perol, činovnik tajne policije iz Pariza, koji po naročitom nalogu istražuje rad trgovaca bijelim robljem, te je u Servantesu otkrio poglavicu pogibeljne družine južno-američkih trgovaca bijelim robljem.

U luci je došao na brod predsjednik policije, g. Dupont, te je odveo Servantesa na sigurno mjesto. Nagnao je Harryja, koji je marseljskom krugu još nepoznat, da se izda za Servantesa i da na temelju uhvaćenih dopisa pronade ostale članove družine i da ih uhapsi. Među Servantesovim dopisima je jedan od neke djevojke Madelaine, koja je prihvatila hinjenu ženidbenu ponudu Servantesovu, nakon što je s njime bila neko vrijeme u prepisci. Ustanovljeno je da je Duval bio posrednikom toga poznanstva putem dopisivanja. Sada je Perol uhvatio vezu s Duvalom i Madelainom. Uvidio je, da je Madelaine zaista djevojka dostojna ljubavi, a Duval agent trgovaca bijelim robljem. Duvalov veoma razgranati rad odnosi se također i na angažovanje mladih djevojaka za Južnu Ameriku na ženidbeno posredovanje između bogatih vlasnika plantaža i lijepih djevojaka, na nabavku pravih pasoša i iskaznica i tome slične poslove. Duval, koji nije lično poznavao Servantesa, primio je naravno objeručke Harry Perola, sretan što je napokon osobno upoznao svoga poslovnog druga. Harry se debelo sprijateljio s Madelainom, te s njome pohađa razne plesne ustanove. Kaftani ga podozdrivo prate, jer žele, da se riješe nepoćudnog takmaca, tim više, što im je pred nosom oteo tako divan tovar, kao što je Madelaina.

Harry je primjetio, da mu prijete pogibao od te opasne družine, i sluti namjere tih kavalira bez zanata. Stoga moli Madelainu, da se ne uznemiriva, što je nekoliko dana ne će vidjeti ni o njemu čuti. Ima, reče on, dugotrajne dogovore sa svojim poslovnim prijateljima.

Minulo je nekoliko dana, Harry je otkrio dragocjene tragove. Već se nalazi pred posljednjim otkrićima, koja će mu omogućiti, da jednim udarcem pohvata cijelo Duvalovo gnijezdo trgovaca bijelim robljem. Međutim, lijepi Alfonso, jedan od vodećih članova družine kaftana, nije stajao skrštenih

ruku. Prijetnjama je postigao, da je Duval pristao da njemu proda Made-
lainu. Madeaina u velikoj brizi za sudibnu svoga budućega muža, pita
Duvala, što je s njim. Duval je vješto u njoj pokolebao vjeru u Servantesa,
zažali što se je prevario u čestitotsi svoga klijetan, te je sastavio s Al-
fonsom, koji je sada sam sebe unaprijedio na čast bankarskog direktora.
Alfonso se na oko udvara Madeleini i opet je prošlo nekoliko dana. Harry
Perol je već pri kraju svoga rada, koji ga je doveo u mnoge pogibli i koji mu
je donio mnoga iznenađenja.

Harry zna, da će za nekoliko dana biti ukrčan na brod veliki tovar. On će
tada da zahvati i ulovi cijelu bandu na svježem djelu. On i ne sluti, da se
Madeleina nalazi među tim tovarima, on nema ni pojma, da je Madeleina,
za koju se već nekoliko dana nije brinuo, pala na lijepak Alfonzu i da na
dan velikoga zahvata treba da se uda za lijepoga Alfonza.

Konačno je ipak došao odsutni trenutak. Ali, kako uspijeva prepad, kako
Harry u posljednjem času spasava Madeleinu – to će najbolje pokazati
sam film.

-vidi zbirka prospekti do 1945.

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-985

Naslov:
Otac biti, nije teško

Vrijeme nastanka:
1926-1926 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
OTAC BITI, NIJE TEŠKO

Komedija u 6 činova od Alfreda Halma. Richard Eichberg Film, UFA
Režija: Erich Schonfelder
Glumci: Lord James Fairfax – Franz Egenijev; Lady Eliza Fairfax – Mathilde Sussin; Lord Douglas, sin – Hary Halm; Mr. Underwood – Hans Mierendorff; Harriet, njegova kći – Lilian Harves; Snake – Albert Paulig; Komesar – Jul. Falkenstein; Plesač – Robert Negrell; Fred, Douglasov prijatelj – Gaston Briese

Da se na ljestvi političke karijere popne, odluči lord Fairfax da svoga sina Douga oženi kćerkom nekog bogatog skorojevića. On ali nije računao s ukusom svog razmaženog svojeglavog potomka, koji se spram namjenjene mu zaručnice tako nečuveno neuljudno ponaša, da je roditeljsko vijeće zaključilo poslati ga na neko vrijeme u Pariz, da se u toj centrali uglađenosti nauči uljudbi.

Doug sav radostan – a koji mladić ne bi bio radostan, da može u Pariz – upozna na putu prekrasnu mladu damu, i kako je bio poduzetan brzo se s njom splete. Mlada ga gospođica vrlo neugodno iznenadi. Iz svoje košare, na veliko njegovo čudo, izvadi malo djetesče što ga je, kako reče, nedavno adoptirala. Kako je mladi lord zbog tog svog nezgodnog i nenadanog očišća zapadao iz neprilike u nepriliku, iz jedne škakljive situacije u drugu i skoro pao u šake oštroumnog detektiva Snake-a – to je sadržina ovog zabavnog i raspojanog filma, koji nipošto ne postaje ozbiljnim zato, jer se dva mlada, ljupka i vesela bića zauvijek nađu.

-vidi zbirka prospekti do 1945.

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1536

Naslov:
Valcer u spavaćem vagonu

Vrijeme nastanka:
1930-1930 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
VALCER U SPAVAĆEM VAGONU

Tonfilmska opereta. Napisali W. Wassermann i W. Schlee.

Režija: Fred Sauer

Osobe: Grof Thuna von Thuningen – Albert Paulig; Njegov bratić Adalbert – Julius Falkenstein; Gunther, njihov nećak – Fritz Schultz; Baronesa Hilda – Lucie Englisch; Gospodjica Wendelin – Adele Sandrock; Lola Marelli, šansoneta – Trude Berliner; Roberto Roberti, vještak u strijeljanju – Angelo Ferrari; Gabrijel, Guntherov sluga – Max Wilmsen

-vidi zbirka prospekti do 1945.

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-187

Naslov:
Crna kuverta

Vrijeme nastanka:
1922-1922 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
CRNA KUVERTA

Osobe: Georg Wells, veleindustrijalac – Adol Klein; Gaby, njegova kći – Inge Helgard; Blackwood – Albert Paulig; Doornail – Erich Sandt; Sonja Wladewska – Else Bodenheimer; dr. Terlan, fizičar – Charly Berger; Skrull, bilježnik – Fritz Russ; Harry Peel – Harry Piel; Greif i Cezar – psi Harry Piel

Harry Peel se jedne zime zavukao u svoju gorsku kućicu sa svoja dva vjerna psa i odlučio tu prezimiti. On je iznenada bio osiromašio. Banka, gdje je imao uložen svoj novac, bankrotirala je i obustavila plaćanja, pa je tako ostao bez svega. Peelu su u sniježnim planinama sporo prolazili dani. Svako poslije podne pošao bi u sniježne brdine s Greifom i Cezarom, pa bi tako lutao sve dok ne bi pao prvi zimski suton. Onda bi se vratio, da si naloži peč u čednoj sobici. Greif i Cezar bi mu donosili drva i u svemu ga potpomagali. Jednoga dana su psi opet otišli po drva, ali se dugo nijesu vratili. Peel je sveudilj cijepao drva i na njih već skoro i zaboravio, kad li mu se oni oglasili jakim lavežom. Nema sumnje, netko strani je bio u blizini. I doista. Jedan pas je Peelu donio nečiji rubac, na kojem je bila napisana jedna jedina riječ: Pomoć. Peel nije oklijevao, već se dao na posao. Izašao je s Greifom i Cezarom, koji su ga vodili. Na drugom brijegu imala su četvorica lopova svoju kućicu. U nju su odvukli neku gospodjicu i još dva gospodina, koji su pošli u bregove, da se naužiju zimskoga športa i prirodnih krasota. Peel se s lopovima uhvatio u koštac i spasio otmenu damu i njezine pratioce. Dama je bila miss Wells, kći najbogatijega Američana Georga Wellsa. Njezin otac, koji se nalazio u hotelu K sniježnoj dolini očajavao je, jer je mislio, da mu je kći izgubljena. U pravi čas ju je Peel doveo u hotel. Gaby Wells pozvala je kasnije Peela na čaj. On se pozivu odazvao i tom se prilikom upoznao s drom. Terlanom, fizičarom, te s njim imao neugodan konflikt. Dr. Terlan je naime pokazivao sliku glumice Wladewske i hvastao se njenom ljubavlju, našto ga je Peel ukorio. No Terlan se Peelu narugao i upleo u tu porugu ime Gaby Wellsove, našto mu je Peel dao zaušnicu. Od toga časa bio mu je Terlan smrtni neprijatelj. Medjutim je Peel u novinama pročitao, da se traži odvažan i energičan čovjek za izvedenje neobične misije. Nagrada za tu misiju bila je 100.000 dolara. Peel je na nagovor bilježnika Skrulla odlučio preuzeti tu odgovornu zadaću. Od toga je časa uvijek u crnoj kuverti primao upute od nepoznate osobe, te njezine zapovijedi. Peel je radio savjesno po zapovijedima neznanca. U pismu mu je bilo označeno, da će s drom. Terlanom imati mnogo posla i neka zapamti to ime. Peel je pukim slučajem sproveo glumicu Wladewsku na kolodvor. Putem mu je ona ispričala svoje odnose spram dra. Terlana, s kojim se već odavna raskrstila, jer ga je progledala. No dr. Terlan im je obojici htio skuhati poparu i preobukao se u kočijaša. Ali Peel ga je pravodobno prepoznao i osujetio njegovu zločinačku nakanu. U zraku se nastavila borba. Peel je još pravodobno stigao na kolodvor, da isprati Wladewsku. Vrativši se u svoj hotel, našao je daljnje zapovijedi u crnoj kuverti. Drugoga dana imala je Gaby Welesova putovati zrakoplovom. To je dozano Terlan i slijedio ju. Peel je slijedio obojicu. U zrakoplovu se uhvatio u koštac s Terlanom, koji je htio eksplozijom uništiti Zeppelin. Peel je nadvladao Terlanu i spasio Gaby Wellsovu.

- 13.12.1922., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti